

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 13 desember 2009 4. årgang

*Den Hellige Skrift er et visdommens
gjestebud; rettene består
av de forskjellige bøker.*

*Det er som om Gud vandret fram
gjennom de hellige skriftene,
som om han var i dem.*

*Når derfor en synder leser Skriften,
så hører han Guds røst.*

*Ambrosius, ca 340-397.
Biskop av Milano og en av
oldkirkens største personligheter.*

*Ei velsignet julehøytid
ønskes den enkelte!*

*Må Himmelen
Gud velsigne
dette bladet slik
at noen ved disse
linjer kom inn på
hjemvegen og fikk
nåde til å vandre
der.*

*Velkommen
som leser!*

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kassereren (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne, Tlf.: 51 42 88 01
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem Olaf Andrè Klavenæs, Raveien 245 C, 3220 Sandefjord, Tlf: 92 286 453
1. varamann Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Björg Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100526 / 90973599. bjorglov@gmail.com.
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jonesp@broadpark.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.
Konto for gaver øremerket Barnehjemmet Celsos minne: 1503.11.21849

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Andakt av Daniel Krüger	4
Himmellosen	5
Hva Bibelen forkynner om veien til frelse av Carl F. Wisløff.....	6
Dåp og dåpsopplæring av Håvar Fjære	8
Dåpsregister	9
Program for nyttårsleir	10
Samfunnssynd, menighetssynd og personligsynd av Lars Fredrik Ellingsen.....	11
Arbeidere i vingården av Petter Skipnes.....	14
Calmeyergaten av Lars Fredrik Ellingsen.....	16
Salomos Høysang av Olaf Klavenæs	20
Sang gjennom tidene av Inger Lise Mangelrød	22
Ved korsets fot.....	24

Møteuker og noen enkeltmøter

17. - 20. des	Flekkerøy. Taler: Einar Kristoffersen.
27. - 28. des	Flekkerøy. Taler: Olaf Klavenæs.
29. des - 1. jan	Strand leirsted v/Sandefjord. Nyttårssamling. Se s. 10.
19. - 24. jan	Kvelde. Taler: Arthur Salte.

Andakt

av Daniel Krüger

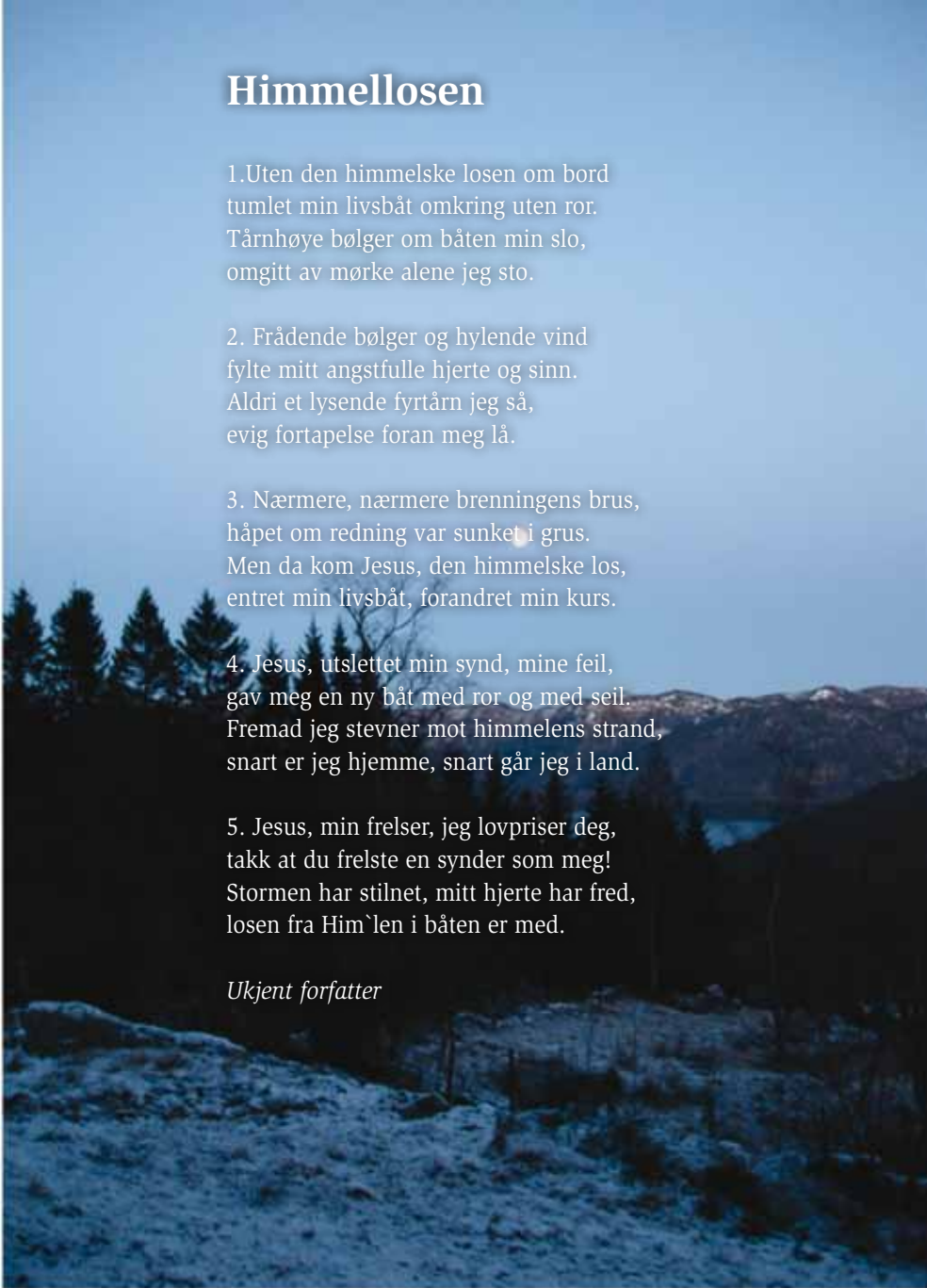
Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Joh. 1: 14

Det hellige Ord ble kjød! Jesus ble menneske. Dette vidunderlige som er Bibelens sentrum og den kristnes hjørnestein. For andre irritasjon og en snublestein. Jesus - som levde et fullkomment liv som menneske under samme kår som deg og meg. Han kom og tok bolig iblant oss, slik Ordet vitner om det, både av Gud selv til Adam og Eva, og av alle profetene. Gud var klar over at Adams slekt aldri ville klare å rette opp igjen det forferdelige som hendte i Edens hage. Døren til Himmelen ble stengt den dagen, og Adam opplevde at det fortrolige samfunn med Gud var borte. Nå kjente han heller en annen vilje! En vilje som kun ville opphøye seg selv! Jeg-et vårt, eller hjertet vårt, vil ikke bli from og lydig mot Guds vilje, men vi vil bli vår egen gud. Dette skiller deg og meg fra Himmelen og en evighet sammen med Gud. Det sørgelige er at vi aldri er i stand til å gjøre det godt igjen! Det er ikke krefter i oss til det! Mennesket er så ødelagt at selv ikke Gud kan gjøre oss fromme! Redningen er at han sendte Jesus en julenatt for omkring 2000 år siden! Jesus sier til deg og til meg i sitt ord: *Jeg er døren! Om noen går igjennom meg, skal han bli frelst. Og han skal gå inn og gå ut og finne føde.* Ser du døren? Den står åpen for deg. Skynd deg i dag, om du hører hans røst.

*Å navn du forunderlig deilige navn!
Å favn du forunderlig trofaste favn!
Engang skal jeg prise og opphøye deg,
for hva du har vært og har gjort imot meg.*

Per Nordsletten, Sangboken nr.442, vers 7

Himmellosen

1. Uten den himmelske losen om bord
tumlet min livsbåt omkring uten ror.
Tårnhøye bølger om båten min slo,
omgitt av mørke alene jeg sto.

2. Frådende bølger og hylende vind
fylte mitt angstfulle hjerte og sinn.
Aldri et lysende fyrtårn jeg så,
evig fortapelse foran meg lå.

3. Nærmere, nærmere brenningens brus,
håpet om redning var sunket i grus.
Men da kom Jesus, den himmelske los,
entret min livsbåt, forandret min kurs.

4. Jesus, utslettet min synd, mine feil,
gav meg en ny båt med ror og med seil.
Fremad jeg stevner mot himmelens strand,
snart er jeg hjemme, snart går jeg i land.

5. Jesus, min frelser, jeg lovpriser deg,
takk at du frelste en synder som meg!
Stormen har stilnet, mitt hjerte har fred,
losen fra Him`len i båten er med.

Ukjent forfatter

Hva Bibelen forkynner om veien til frelse

av Carl Fredrik Wisløff. Utdrag fra boken "Jeg vet på hvem jeg tror".

Ved Jesu stedfortredende død for våre synder, og hans seierrike oppstandelse til vår rettferdighet, er frelsesverket fullbrakt. Vår Gud er en forsonet Gud, det er sonet for alle menneskers synder.

Men med dette er ennå ikke alle mennesker kommet i det rette forhold til Gud. Det som Jesus har vunnet for hele verden, må først bli hvert enkelt menneskes eiendom.

Verden er forlikt med Gud. Det som nå står tilbake, er at vi lar oss forlike med Gud. 2. Kor. 5:18-21. Hvert enkelt menneske må få del i frelsen.

Bibelen viser oss klart veien til frelse.

Vi skal nå gå over til, i korthet, å se hva Bibelen forkynner om frelsesveien. Det er like nødvendig å være klar over den som over Jesu fullbrakte frelsesverk. Men aller først vil vi gjøre klart for oss hva "frelse" egentlig er etter Guds ord.

Det motsatte av frelse er fortapelse. Menneskeheten gjorde seg fortjent til fortapelse ved syndefallet. Det er synden som har skilt menneskene fra Gud. For syndens skyld er vi under Guds vrede, og for syndens skyld kommer vredens dom over verden.

Jes. 59:2, Mika 3:4.

Frelse er å få sin synd tilgitt

Frelse er da å komme ut av denne forferdelige stilling som vår synd har brakt oss i. Og det skjer ved at vi av Gud får tilgivelse for våre synder. Frelse er å motta syndenes

forlatelse. *Hans folk skal lære frelse å kjenne ved at deres synder blir tilgitt.*

Luk 1:77. Den som ikke har fått tilgivelse for sin synd, er fortapt; for han er under Guds vrede. Den som har fått tilgivelse for syndene, er frelst, for han er under Guds nåde og velbehag. Salme 32.

Rom. 8:1.

Å bli frelst er altså ikke det samme som å oppleve en religiøs henrykkelse, en overveldende følelsesbetont erfaring. Det er nødvendig å gjøre det klart. For det er mange som mener at frelsen er noe som skjer i meg; å bli frelst, mener de, er å

Hans folk skal lære frelse å kjenne ved at deres synder blir tilgitt.

få en sterk og salig opplevelse. Og det er sant nok, den som blir frelst får gjerne en opplevelse, mer eller mindre sterkt; også følelseslivet blir engasjert. Men frelsen er ikke denne opplevelse. Frelsen er noe som skjer i Himmelen, i

Gud, idet han erklærer at han har tilgitt meg mine synder. Rom. 8:33 f, 1. Joh. 2:1 f.

Med tilgitte synder er jeg frelst, om jeg ”føler” det eller ikke. Med utilgitte synder er jeg fortapt, hva jeg enn mener å ha opplevd. Matt. 7:22 f.

Den som er under Guds vrede, er fortapt. Den som er under Guds nådige velbehag for Jesu skyld, han er frelst. Å bli frelst vil altså si å bli flyttet fra Guds vrede - inn under Guds nåde. Denne ”flytting”, denne endring av min stilling overfor Gud, den er det Gud selv som foretar. Guds nåde frelser meg fra Guds vrede. Rom. 5:9, 1. Tess. 1:10.

Og det gjør han ved Sønnen. I ham har han velbehag. I ham er verden forliket med Gud; det er en fastslått kjensgjerning, det er ordnet og oppgjort for 1900 år siden. Men denne kjensgjerning tier ikke Gud med, han lar rope ut i verden. Han lar denne fullbrakte frelse *forkynne*. Denne forkynnelsen har en merkelig evne: Den virker tro

i hjertene, en tro som ikke er noe annet enn *tillit* til at det Gud sier om Jesu frelsesverk er *sant*. Rom. 10:17.

Troen henger seg fast ved Jesus. Og dermed sier den troende syndenes forla-

telse. Den som tror på Sønnen, har evig liv, men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham. Joh. 3:36, 5:24.

Frelsen i fullendelsen

Bibelen lærer oss å se frem mot den fullkomne frelsen, når Jesus har kommet og satt alle ting i stand. Da skal Gud *tørke bort hver tåre av deres øyne, og døden skal ikke være mere og ikke sorg og ikke skrik og ikke pine skal være mere. Åp. 21:3 f.*

I oppstandelsen skal altså alle de onde følgene av synden både til kropp og sjel være borte. Denne fullkomne frelse får bare de del i som her i nådetiden får sin synd tilgitt og blir Guds barn ved troen på Jesus.

*Den som tror
på Sønnen, har
evig liv, men
den som ikke
vil tro på
Sønnen, skal
ikke se livet,
men Guds
vrede blir over
ham.*

Dåp og dåpsopplæring

av Håvar Fjære

Jesu dåp

Jesus ble døpt. Enda han ikke bar på en syndig arv fra fedrene. Hvorfor ble HAN døpt? For å kunne bli og være vår frelser og forsoner måtte Guds sønn bli sant menneske. Han måtte begynne fra grunnen av. Han ble unnfanget av den Hellige Ånd og født av en *jomfru*. Han kom i syndig kjøds lignelse og for syndens skyld, men han kom ikke i *syndig kjød*, og derfor kunne også vår synd bli fordømt i *hans kjød*. *Han har innvidd oss en ny og levende vei gjennom forhenget, det er hans kjød*. Hebr. 10:20.

Den som lot seg omskjære var skyldig til å holde hele loven, men det var det ingen av de omskårne som maktet. Han som ikke hadde en syndig og fordervet natur og derfor heller ikke var dødsskyldig; han ble omskåret da han var åtte dager gammel. Han gikk i alle synderes sted og bandt seg til å holde hele loven, - og han holdt den - ikke en tøddel falt bort.

Han ga ved sin omskjærelse de *første blodsdråper til pant* på at han skulle gi *hele sitt blod* - sette livet til for oss. Da han var 30 år gammel, kom han fra Galilea til Jordan for å bli døpt av Johannes. Johannes føler seg uverdig og vil avstå fra handlingen. Han kjenner jo på at han trengte å bli døpt av Jesus. Da lar Jesus han forstå at dette er Guds plan og bestemmelse - således sømmer det seg *for oss* å fullbyrde all rettferdighet. Da lot han det skje.

Hvorfor ble Jesus døpt?

Han ble døpt etter Guds besluttede råd. Tre forhold bekrefter det: den åpne himmel, åndsmeddelelsen og Faderens vitnesbyrd.

Den åpne himmel: himmelen som ved Adams fall var blitt stengt for hele menneskeslekten, åpnes nå igjen for han og ved han for alle Adams barn.

Åndsmeddelelsen: Johannes så Guds Ånd komme ned som ei due over Jesus. Fra

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser? Får du hjelp i ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese; barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis til alle navn som kommer oss i hende. Du finner navn og adresse til oss på side 2.

nå opptok han egentlig sin gjerning offentlig. Snart ventet lidelsesdåpen.

Faderens vitnesbyrd: Gud lot sin røst høre fra himmelen: "Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg velbehag."

Han ble på denne måten innvidd til sitt midlerembete, - anerkjent og beseglet som den rette yppersteprest og stedfortreder for alle mennesker. Hans dåp er enestående. Den er ikke et eksempel til etterfølgelse. Hans helt spesielle dåp er grunnlaget og fundamentet for alle dåper som siden er blitt utført på jord.

Dåpsregister

Evangelisk Luthersk Misjonslag har siden starten lagt til rette for at dåp kan finne sted i møtesammenhengen vår. De av for-

eldrene som ønsker det, skal få døpe sine barn i den venneflokk hvor også de andre nådemidlene blir delt. Ordet lyder hver gang det er møte, og på nattverdsamlingen deles Herrens legeme og blod. Også dåpens bad hører hjemme i venneflokk. For oversiktens skyld vil vi ved slutten av året gi en liste over døpte siste år.

I 2009 er følgende døpt i ELM's møter:

Anna Terese Thorsen, Kodal	05.04.09
Henriette Malerød, Kvelde	21.05.09
Aslak Mangelrød, Kvelde	02.08.09
Ida Victoria Semb, Andebu	04.10.09
Syver Elias Lie, Våle	04.10.09

*En av forsamlingene i Arequipa.
Evangelist Ubaldo vinker.*

Program for Nyttårs- samling

29.12.09 – 01.01.10

Tirsdag 29. desember

Julefest på Strand leirsted
kl. 18.00. Tale v/ Tom Eftevand

Onsdag 30. desember

- Kl. 0830 Bønnemøte
- Kl. 0900 Frokost
- Kl. 1000 Bibeltime v/ Tom Eftevand.
Emne: "Ser du noe" Mark.8.23
- Kl. 1130 Bibeltime v/Tore Mangelrød
- Kl. 1300 Middag
- Kl. 1600 Kaffe
- Kl. 1700 Temamøte v/ Håvar Fjære.
Emne: "Rosenianisme/
haugianisme. Arv og linjer."
- Kl. 1830 Kveldsmat
- Kl. 1930 Kveldsmøte v/ Tom Eftevand.
Kollekt

Torsdag 31. desember

- Kl. 0830 Bønnemøte
- Kl. 0900 Frokost
- Kl. 1000 Bibeltime v/ Olaf Klavenæs
Emne: "Forløsningen i Kristus"
- Kl. 1130 Bibeltime v/ Tore Mangelrød
- Kl. 1300 Mat
- Kl. 1500 Billedglimt fra Peru v/ Harald Lie
- Kl. 1600 Kaffe
- Kl. 1900 Nyttårsvåke m/ middag, møte
osv. Tale v/ Tore Mangelrød.
Kollekt

Fredag 1. januar

- Kl. 0930 Bønnemøte
- Kl. 1000 Frokost
- Kl. 1100 Nyttårsmøte v/ Olaf Klavenæs.
Emne: "Frelsens herlighet"
- Kl. 1300 Middag og avslutning

Talere: Tom Eftevand, Kragerø, Olaf Klavenæs, Sandefjord og Tore Mangelrød, Kvelde.

Ledere: Svein Mangelrød, Kvelde, Lars Ingmar Thorsen, Kodal og Olav Malerød, Kvelde.

Tilrettelegging av det praktiske:

Margrethe Langerud og Randi Mangelrød.

Priser: (Alle med reiseavstand
over 40 mil betaler 1/3 pris.)

Full pensjon: 950,-

6-12 år: 400,-

Under 6 år: gratis

Student/Skoleungdom: 650,-

Maks familiepris: 2600,-

Rom m/dusj og toalett: kr. 200,-

i tillegg pr. døgn

Konto for ev. betaling over bank:

1503.07.50710.

Informasjon og påmelding:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde

Tlf.: 331 12 047 / 470 22 594.

E-post: sveman@online.no

Påmeldingsfrist: 24. desember.

Ved påmelding: gi beskjed om evt. enkeltrom, oppreid seng, behov for transport og lignende. Strand leirsted ligger på Østerøya, ca. 7 km fra Sandefjord sentrum.

Velkommen! Mer info på www.misjonslaget.no

Samfunnssynd, menighetssynd, personlig synd

av Lars Fredrik Ellingsen. Foredrag holdt på seminar i forbindelse med ungdomsleiren, sommeren 2009.

All synd er først og fremst synd mot Gud, se Salme 5:6: Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort - for at du skal være rettferdig når du taler, være ren når du dømmer.

David hadde tatt en annens kone og fått en mann drept for å skjule sin synd, så hans synder rammet virkelig mennesker også. Men syndserkjennelsen viser at all synd er først og fremst synd i mot Gud. Så når du lyver er det ikke først og fremst den du lyver for du synder mot, men Gud. Når du tenker vonde tanker om noen, er det ikke først og fremst denne personen du synder mot, men Gud. Men Guds Ord vitner om at enhver form for synd også får følger her i verden. De syndene du gjør får følger for ditt liv, de syndene som blir gjort av en menighet får følger for menigheten, og de syndene som gjøres av et folk - et samfunn, får følger for dette folket.

Synd får følger av to grunner. Først fordi Guds velsignelse flyttes fra det stedet hvor synd godtas og dyrkes. Men også fordi synden i seg selv river ned og ødelegger det

som er godt og rett. Når Gud vil holde oss unna synd, så er det ikke fordi Gud ikke unner oss de gledene verden har, men fordi det å leve livet etter synden slett ikke er å leve livet. Det kan se så godt og rett ut, og ikke minst; det kan kjennes godt og rett å følge våre drifter. Men det er det ikke. Synden ødelegger alltid. Alltid! Det må du ha klart for deg. Synden og syndens opphavsmann er løgnere og bedragere. De lover en ting og gir noe annet.

Samfunnssynd

Med samfunnssynd kan det menes synd som godtas og dyrkes i et folk. Enhver tid og ethvert folk har sine svakheter og mangler. Det er helt naturlig i en syndig verden. Likevel er det sånn at samfunn som bevisst lever utenfor Guds Ord og står Gud i mot, går til grunne. I dag er vårt samfunn et slikt samfunn hvor synd godkjennes som rett. Som abort. Den såkalte angrepillen. Samboerskap og utroskap. Homofile som lever sammen.

Men samfunnssynd er også det du og jeg gjør som ikke er lov i Norge. Brudd på norsk lov. Bryte trafikkregler, som for eksempel å kjøre for fort eller å snakke i telefonen mens du kjører. Andre eksem-

pler på samfunnssynd er å ikke betale skatt eller være uærlig i andre pengesaker, strekke lover og regler slik at de passer meg bedre, bryte lover og regler som gjelder på arbeidsplass og skole.

Menighetssynd

Menighetssynd kan forstås på flere måter. Enten som synd som gjøres av en menighet, og hvor ledere fører flokken i en uheldig eller urett retning, eller de synder og uheldige tendenser som godtas av de som er i venneflokken.

I en kristen sammenheng møtes nåtiden og det evige. Hva i vårt gudsliv er evig, og hva hører til i nåtiden? La meg ta et eksempel. På Jesu tid gikk de i sandaler. Alle kristne på Jesu tid gikk i sandaler, eller kanskje barbeint om de var riktig fattige. Er sandaler av den grunn mer kristelig enn sko? Nei, helt klart ikke. Likevel finnes det klær vi kristne bør være forsiktige med. Klær som skaper unødige begjær for eksempel. Et annet eksempel er forholdet til alkohol. På Jesu tid var vin en drikk som ble brukt.

I Norge i dag er det sjeldent at ungdomsleirer og sammenkomster for ungdom likner et gammeldags bedehusmøte med allsang, åpning, allsang, tale og allsang. Møtene er i dag ofte fylt med mer sang, gjerne såkalt lovsang, kortere appeller, mer følelser og effekter i sving. Begrunnelsen

er at tidene forandrer seg, og vi kristne må også tilpasse oss. Stemmer det? Tidene forandrer seg, men Jesus vil alltid være den samme. Og hvordan Jesus kommer inn i et menneskehjerte forandrer seg ikke. Det betyr jo at det virkemidlet Gud har gitt oss; stillhet for Guds Ord i tale og sang, fortsatt er virksomt og ikke trenger noen erstatning. I vår tid er det mange åndelige grensesteiner som flyttes. Bruk av fremmede virke-

midler som støyende musikk, bevisst ønske om å få i stand gode følelser, dans, drama og alle slags aktiviteter som kan lokke mennesker. Turer, sport, actionfylte opplevelser som paintball og gocart. Jesus står i fare for å bli borte. Jeg sier ikke at ingen kan bli kristne el-

ler bevare gudslivet i slike miljøer, men det må være vanskelig.

En annen menighetssynd som gjøres i våre dager er at Guds hellighet blir ringeaktet. Gud blir gjerne framstilt som bare god og snill, uten vrede over synd, og det er ikke langt i fra at vi vet bedre enn han. Jesus blir ofte mer en kompis enn en frelser. Den Hellige Ånd blir gjerne fremstilt som en kraft som gir oss det vi vil ha.

Baktalelse er også et eksempel på synd som dessverre ofte forekommer i menighetssammenheng. De menneskene som hører til i en venneflokk, på et bedehus, i en menighet, blir ofte et eget samfunn med egne normer. Og det er vi som hører til her

*Brudd på alle
Guds ti bud i
tanker, ord og
gjerninger er
personlig synd.*

i ELM som er ansvarlige for å danne et sunt og godt klima for oss og andre som kommer og hører. Baktalelse brer seg lett blant oss. Vi vet jo så mye om mange, og andres liv er spennende.

Å ikke være tjenestevillig er et annet eksempel på menighetssynd. I en venneflokk er det mange oppgaver. De som synes best er de som taler, leder eller synger på møtene. Men alt det andre; som gulvvask, lage mat, forbønn, bære stoler, ta kontakt med nye og de som er litt utenfor, hente noen, sørge for å forberede seg før vitnemøtet, for å ha et vitnesbyrd, eller bare se menneskene rundt deg. Er det noen som trenger noe av meg på dette møtet? Dette er livsviktig for en venneflokk. Hvor er din plass? Hva kan og vil du gjøre? Hva trengs? Ser du noe som andre ikke ser, er det fint om du prøver å gjøre noe med det. Begynn gjerne med å ta kontakt med en leder du føler deg trygg på. Alle oppgaver skal fylles, og i en venneflokk som vår, blir det mer ansvar på hver og en av oss.

Det er også mange andre synder som hører til under menighetssynder; som å se ned på andre troende, snakke og tenke stygt om de som har ansvar i venneflokken, hyrder, og de som taler Guds ord.

Personlig synd

Brudd på alle Guds ti bud i tanker, ord og gjerninger er personlig synd. Mange synes at det er for mye snakk om synd blant kristne. Og det kan bli for mye snakk om synd. Når det snakkes om synden som om det å være en synder er en gjerning jeg må gjøre for Gud, eller at det å være en

stor synder er en del av frelsen, så blir det helt feil. Men det er godt for en kristen å få nevne synden med sitt rette navn, og få bekreftet det gjennom tale og sang, det som kjennes så ofte:

*O min Frelser så kjær,
hvor elendig jeg er
med et hjerte fordervet av synd!
Ifra hode til fot,
hjerterets innerste rot
kun en eneste masse av synd.*

Å ha en god og sunn syndserkjennelse er nødvendig for enhver kristen. Men ingen blir frelst av å kjenne sin synd. Det er kun når syndserkjennelsen tvinger et menneske til å oppgi sitt strev og tigge nåde for Jesu skyld, at syndserkjennelsen blir rett. Gud trenger ikke din innsikt i ditt forderv.

Alt det Gud har trengt for å frelse verden fikk han av Jesus på Golgata. Vår Gud er en forsonet Gud. Men det hjelper verken deg eller meg, om vi ikke får bruk for det Jesus har gitt i sin stedfortredende død. Det er bare den som har fått se nok av sin synd til å legge seg inn under nåden som blir frelst, selv om nåden er nåde nok til å frelse ethvert menneske.

Den rette syndserkjennelse tvinger deg til Jesus. Til syndenes forlatelse for Jesu blods skyld. Til å gi opp din egen kristendom og legge alt håp på Jesus.

Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlaget, skal de bli som den hvite ull. Jes. 1:18.

Arbeiderne i vingården, Matt. 20:1-16.

av Petter Skipnes

Har jeg ikke lov til å gjøre med mitt hva jeg vil? Eller er ditt øye ondt fordi jeg er god?

Slik skal de siste bli de første, og de første de siste. For mange er kalt, men få utvalgt, Matt 20:15f.

Guds barns gjerninger har et avgjørende punkt: de gjøres i tro til Gud og ikke til gjerningen. Det har sin grunn; at vi har alt i Ham. Gal. 2:20. De gjerninger som ikke er gjort i tro, er hva vi kaller lovgjerninger. Disse gjerninger fører straff med seg, selv om de ytre sett er lik de som er gjort i tro. Ofte blir det sagt, som riktig er, at lovgjerninger er gjerninger gjort for å oppnå noe. Men den definisjon er for snever. Lovgjerninger er gjerninger gjort fordi en tror de er gode i seg selv. Vår syndige natur forderver alt som ikke er gjort i tro til Jesus.

I vers 15 i vår tekst stilles spørsmålet: Ser du med vrede på at jeg er god? Når Guds godhet åpenbares fører det til ett av to: Enten glede eller sinne. Når dette allikevel ofte ikke skjer, er det nettopp fordi Guds godhet er skjult. Men ett må vi aldri glemme: det er kun for å vise oss sin godhet at han kaller oss til tjeneste. Og bare derigjennom er vi til gagn for vår neste. I Matt. 24:45-46 leser vi: *Hvem er da den tro og kloke tjener som hans herre har satt over sine tjenestefolk for at han skal gi dem mat*

i rett tid? Salig er den tjener som hans herre finner i ferd med å gjøre dette, når han kommer! Også her åpenbares Guds grunnleggende godhet: I Guds rike er det kun tale om mat i rett tid. Altså tales det ikke om hvor mye arbeid som er gjort. Slik ble det bestemt at det skulle være fra begynnelsen til enden. Adam ble prøvet på hva han spiste, ikke på hvor godt han passet haven. Derfor får vingårdens forvalter beskjed om å sørge for nok lønn til alle uten hensyn til innsatsen.

Og videre leser vi i vers 16: *De siste bli de første, og de første de siste.* Slik går det alltid i Guds rike. For det er de siste som er best egnet til å åpenbare Guds velsignende nåde. Det at de ble satt først gav håp til de niende, sjette og tredje time. Ja, egentlig til alle. Og hvilken glede å få en slik ufortjent lønn. Men større enn lønnen er å kjenne vingårdens Herre. Her var ingen selvros mulig – bare lovprisning av vingårdens herre. Det samme ser vi på Golgata. Bare to fortapte syndere ble funnet verdige til å bli korsfestet sammen med Jesus. De hadde ingen verdighet. Derfor, og bare derfor, kan røveren være til gagn for oss. For der er det bare Kristi barmhjertighet som lyser, mens røverens bare bringer sin synd. Hans stjeler ingen ære. Nå ser vi hvorfor disiplene, fårene, måtte spredes. De skulle ikke ha mulighet til å kjempe.

Også de i den første time gledet seg, men deres glede ble kortvarig fordi gleden

var blandet med gleden over gjerningene. De trodde det her ble åpenbart hvor viktig deres arbeid i Guds rike var – Guds rikes arbeid foran alt. I stedet ble Guds godhet åpenbart, den som hadde vært skjult for deres øyne. Og den smakte dem ikke. Det er altså to måter å glede seg over evangeliet. Den ene er gleden over evangeliet og fruktene. Den andre er gleden kun over evangeliet fordi en er fratatt enhver annen glede. Men begge bærer frukt: Den første til evig død, den andre til evig liv. Her er vi midt i Gudsrikets strid. Der hvor den avgjøres: striden om Guds godhet alene, eller som Guds godhet og fruktene. Den som ikke vil ha strid her må stille seg spørsmålet: er det fordi jeg er blant de første?

I dag derimot føres striden på en helt annen arena, nemlig i kampen mot åpenbare synder. Hva skjer da? Jo, at det en tidligere har bekjempet, det forsvaret en noen år senere (jfr. uttrykket "tenkeboks"). Og slik har det alltid vært. Eva sa nei til å spise av kunnskapens tre. Så begynte hun å spise. Hun fikk høre: "du skal bli..." Dette "hva vi skal være eller bli" er Satans mektigste våpen – hans hovedvåpen. Og feilen er alltid denne at vi skal bekjempe synden på annen måte enn å søke Guds godhet "under hans vingers skygge". Bare der finner vi seieren, i evangeliet. For hva er det vi møter når vi møter synden? Jo, det er ikke kjøtt og blod, men ondskapens åndehær i himmelrommet. Gud sier til Job: *kan du dra Leviatan opp med en fiskekrok...? Prøv å legge hånd på den! Den striden skal du komme til å minnes...!*" Job 40:20,27. Det var det Eva

prøvde seg på. Og gudsfolket bærer alltid minnet med seg. Og nederlaget er alltid at vi tror på vår kamp (gjerning). Eva trodde hun hadde bekjempet djevelen – dradd Leviatan opp med en fiskekrok. Tenk om Eva hadde tatt sin tilflukt til Guds godhet og spist av livets tre (satt i haven som bilde på Kristus/ Evangeliet).

Dog er det en ting vi må huske. Gud kaller fra første time. Vi må ikke glemme hvilken ulykke og smerte som lå i røverens fotspor. Derfor sier Jesus til disiplene: ... *han skal få hundrefold igjen: Her i tiden hus, brødre, søstre... Men mange som er de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første.* Mark 10:30,31. Disse var blant de første. Og Jesus forsikrer dem om belønning. Men så føyer Jesus til: *Mange som er de første, skal bli blant de siste.* Det er altså få blant de første som blir frelst. Det er bare når Gud får gjort de første lik de siste, slik at de trenger til samme uforskyldte nåde. Da må de erkjenne: det var med rette de ble satt bak de i 11. time, og da er det et større under for dem at også de får en denar. Ingen har så stor grunn til å lovprise sin herre som disse.

Slik er en sann Herrens tjener: Jo, lenger han er i tjenesten, jo mindre tro har han til sine gjerninger. Slik økes grunnen til lovprisning dag for dag fordi han til stadighet mottar Guds ufortjente godhet som den siste. Og bare den som ingenting har og ingenting er, kan ha håp om å bli satt først, for da er det i håp til Gud alene.

Smak og se at Herren er God!

Salme 34:9.

Calmeyergatelinjen

av Lars Fredrik Ellingsen. Foredrag holdt på sommerbibelskolen, Bygland 2009.

Calmeyergatelinjen har fått sitt navn etter et møte som var på Calmeyergatens misjonshus i 1920. Her var representanter fra samtlige misjonsorganisasjoner (unntatt samemisjonen), og alle kretser unntatt én sendte utsendinger. I tillegg var også representanter fra andre kristelige organisasjoner til stede, og de ble enige om hvordan de i arbeidet skulle unngå samarbeid med liberale. Calmeyergatelinjen er en plattform som hele misjons-Norge sto sammen på, for å verge Norge mot den liberale teologi.

Calmeyergatelinjen kan kort sammenfattes i to punkter: Bibeltro kristne må ikke inngå frivillig samarbeid med dem som har brutt med Bibelens autoritet. Innenfor det frivillige kristelige arbeid vil vi våke over at det som tillitsmenn og arbeidere kun velges folk som uforbeholdent stiller seg på Skriftens grunn etter vår kirkes bekjennelse.

Denne linjen skulle hindre at den libe-

rale lære skulle komme inn i organisasjonene og prege deres liv og lære. Det kristne livet kommer jo ut av tilliten til Guds Ord, og har vi ikke denne tilliten, hva er vår kristendom da?

Det er mye å si om dette historiske møtet i januar 1920, og det er mye å si om hvorfor dette møtet ble holdt, og hvilke følger det hadde, men jeg vil først og fremst si noe om hva jeg mener er vår største utfordring i dag, i møtet med liberal teologi.

For å se viktigheten av denne linjen, er det nødvendig å se nærmere på hva liberal teologi er, og hva den gjør. Kort sagt setter den liberale teologi spørsmålsteget ved det som står i Bibelen. Slangens "har Gud virkelig sagt?" kommer tydelig fram. Menneskeheten har særlig de siste hundre år gjort Bibelen til en vanlig bok, og de fleste som mener noe om emnet mener at Bibelen er en bok med menneskelige forfattere, og dermed også er en bok med feil og mangler.

Har Adam og Eva virkelig levd, eller er de bare eksempler på hvordan mennesker faller i synd? Er det ikke motsetninger mellom den skapelsesberetningen vi finner i 1. Mosebok kapittel 1 og den vi finner i 1. Mosebok kapittel 2? Vi vet at det ikke er mulig å lage vin av vann. Denne historien er bare en liknelse som viser at der Jesus kommer til blir allting nytt. Å gå på vannet er selvfølgelig ikke mulig. Der Jesus sto i vannet var det en sandbank så vannet

rakk han bare til midt på leggen, og de overtroiske disiplene trodde han kunne gå på vannet. Jesus lot dem bare tro dette.

Slik kan vi fortsette; *har Gud virkelig sagt?* Kan du merke hvordan tilliten til Guds allmakt svinner hen? Å være en kristen er å leve på noe som ikke kan forstås. Fordi vi mennesker er så små og har så begrenset forstand. Når Gud skaper ved å nevne: *"bli lys"*, så blir det lys. *"Bli liv"*, så ble det liv i Adam, når han kan ha oversikten over hvert eneste gresstrå og holde livet oppe i hver fugl under himmelen, da er det ikke store bragden å gå på vannet eller gjøre vann til vin. Det er bare vi som ikke har sett det før.

Guds Ord er levende, og Bibelen er dermed levende, den er jo Guds Ord. I Johannes 1, møter vi de kjente ordene: *I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. I ham var liv, og livet var menneskenes lys.* Joh. 1:-4

Her kan enhver som vil, se Jesus. Jesus er Ordet, Ordet er Bibelen, Jesus er Bibelen. Det er enkel matematikk. Den som ikke stoler på Ordet stoler heller ikke på Jesus, det er jo det samme! Og forresten, hvem er Jesus om det som står i Bibelen er usikkert? Hvor kan vi da finne han?

Her ser vi alvoret i liberal teologi. Jesus blir borte. Det er ofte å høre fra flere hold, at en Gud som forkynner at livet har to utganger, han er ikke min Gud. En Gud som ikke kan tillate samliv mellom to av samme kjønn som er glad i hverandre, han er ikke

kjærlig. De som sier dette gjør vår menneskelige fornuft større enn Gud.

Vi som er lutherske har en stor arv. I denne arven har vi de kjente setningene: *Ordet alene, troen alene, Jesus alene.* Som kristne trenger vi ikke annet enn Ordet og troen. Vi er ikke avhengige av tradisjonen, våre gjerninger, opplevelser eller følelser for å vite at vi er frelst. Og ikke bare det, men der hvor en av disse andre kommer med i tillegg til Ordet alene, troen alene så blir Jesus og troen borte. Det er ingen frelse å hente der Bibelen og Jesus ikke får være autoriteten eller troen er festet ved Bibelen og Jesus alene.

I våre dager er det ofte at andre virkemidler enn Ordet blir tatt i bruk for å kalle, bevege og vekke folk. Særlig blant unge. Les i Dagen-Magazinet. Les om ungdomsarrangementer, konserter, leirer, eventer, hapninger og jeg vet ikke hva. Les hva som samler ungdommen. Les hva som samler familier. Les hva som samler barn. Les hva som samler voksne. Hva er det? Det er musikk. Larm, støy, effekter og volum helt på høyde med verdens konserter. Det er lovsang. Har du ikke hørt det? Ta deg en tur til et ungdomsarrangement. Du kommer ikke til å kjenne deg igjen. Det blir sunget sanger med engelsk tekst og norsk tekst, og tekstene er som regel preget av allmennreligiøsitet. Det mest alvorlige er dog mangelen på forkynnelse om synd og nåde. Mangelen på kjennskapet til Jesu frelsende blod og hva det kan gjøre med et syndig hjerte.

Er du enig med meg i at liberal teologi er å si at det som står i Bibelen ikke er Guds Ord? Er du enig med meg i at liberal teologi

er å sette spørsmålsteget ved Jesus? Hvorfor skulle ikke organisasjonene samarbeide med liberale i 1920? Fordi det legitimerte, det godkjente liberale standpunkter.

Men det er ikke så ille overalt tenker du nå. Her og der er det bra. Det kan så være. Det er steder lov og evangelium forkynnes godt og rett. Likevel bruker alle de store misjonsorganisasjonene virkemidler som er helt identiske med verdens konsertvirkemidler. Det mangler ikke på verken lys, støy, røyk eller lydnivå. Dette er på steder der mennesker skulle møte Gud, se sin synd, oppleve syndenes forlatelse. I denne sammenheng er det viktig at vi finner hva som ligger bak begrepet "liberal".

Vi som er her er nok enige om at en del saker karakteriserer liberale. For eksempel kvinnelige prester, homofile som lever ut sine lyster og som kaller seg kristne og så videre. Alt dette har Bibelen uttalt seg klart og tydelig om. Det er synd. Det er ugudelighet. Guds skrevne ord er ikke viktig lenger. Min opplevelse av Guds kjærlighet er rettesnor.

I bunnen av fenomenet "liberal" ligger det uttalte eller uuttalte *"Har Gud virkelig sagt?"*. En tvil og vantro til Ordet. Dette viser seg i to retninger.

Bibelkritikk. Behov for moderne virkemidler. Bibelen er gammeldags. Det er ikke mulig å vinne de unge med traust bedehusmusikk og kjedelige møter. Nye tider krever nye virkemidler.

Jeg mener at det er like alvorlig å si med sin tunge at det Bibelen sier ikke er viktig eller sant, som å si at hvis vi skal

samle ungdom så må vi ha rockekonsert eller spennende opplevelser for at folk skal komme? Begrunnelsen er ofte at vår tid er annerledes. Hva er annerledes? Om du leser i din Bibel vil du få se Elis sønner som spiste av offeret og drev hor i templet, og Eli som ikke forsto at Hanna bad i templet. Så vil du få se Israelsfolket i ørkenen og deres ugudelighet. Bare to personer av et helt folk på flere millioner var gudfryktige nok til å slippe inn i templet. Les om Sodoma og Gomorra. Det er ingenting nytt under solen sier Bibelen. Menneskehjertene og synden er alltid det samme. Tenk på Noahs tid; åtte sjeler i arken. Så mange var det i hele verden som hadde tiltro til at det Gud sa var sant. Forandret Gud eller Noah innhold eller virkemidler i forkynnelsen? Sa Gud til Noah: "Det ser ikke ut til at dette virker, vi må gjøre det mer lettfattelig sånn at folk skjønner det"? Eller "Det er ikke flere enn deg som kommer og hører, det er bare du som tror meg, her må vi finne på noe nytt"? Nei. Og det er linja gjennom hele Bibelen. Hver eneste profet sto på det gamle. Alt annet ble kalt med sitt sanne navn. Ugudelighet og mennesketanker. Og legg merke til alle de stedene vi kan lese i evangeliene at Jesus gikk avsides nettopp for å være alene med de få. Han sprang helt klart ikke etter massene eller det etablerte, fariseerne og prestene. Mark.1:40-45: *Da kom en spedalsk til ham. Han bad ham og falt på kne for ham og sa til ham: Om du vil, så kan du gjøre meg ren! Jesus fikk medynk med ham, rakte ut hånden, rørte ved ham og sa: Jeg vil, bli ren! Og straks*

forlot spedalskheten ham, og han var ren. Men Jesus talte strengt til ham og sendte ham straks bort, og sa til ham: Se til at du ikke sier dette til noen. Men gå og vis deg for presten og bær fram det renselsesofferet som Moses har påbudt, til et vitnesbyrd for dem. Men han gikk ut og begynte å kunnngjøre det og utbredte ryktet vidt og bredt. Derfor kunne Jesus ikke lenger gå åpenlyst inn i noen by. Han var utenfor, på øde steder, og folk kom til ham fra alle kanter.

Helt til slutt vil jeg si litt om hvorfor Calmeyergatelinjen er et så viktig prinsipp. Det lutherske og bibelske prinsippet *Jesus alene, skriften alene*, troen alene er stadig under angrep. Og de som vil se har lenge sett hvordan Den norske kirke stadig har gått lenger bort fra Bibelen. Og vi har også sett hvordan de store misjonsorganisasjonene har forlatt Jesus alene, skriften alene,

troen alene for stadig mer sirkus og støy. Jeg var på et møte på bibelcamping i sommer. Det var sang, spetakkel og pausefyll i 55 minutter før predikanten slapp til. Og han holdt på i 17 minutter før han gikk ned av prekestolen. Preka var god, og predikanten sa faktisk noe om at det var forskjell på musikksyn. Men hva hjalp det? 55 minutter med sirkus hadde lagt en annen tone og ånd over møtet. Jeg er overbevist om at vi må si som Schaeffer: *Det er ikke mulig å snu et kirkesamfunn som har begynt å gli.* Og jeg er like overbevist om at vi kan redde flere sjeler ved å bygge på vår egen båt, enn ved å forsøke å bruke en av de andre som har gitt slipp på Bibelen og Jesus og seiler på tidens bølge.

Barnehjemmet Celsos minne og kirken som ELM har bygd i Arequipa.

Salomos Høysang

*Olaf Klavenæs, Sandeffjord, tar for seg deler av Salomos Høysang.
Følg med i Bibelen og les deg glad!*

Høys. 2: 3: Som et epletre blant skogens trær, slik er min elskede blant de unge menn. Å sitte i hans skygge er min lyst, hans frukt er søt for min gane.

Bruden sier at brudgommen er som et epletre blant skogens trær. Det er ikke så mye som er spiselig i en skog. Det er ikke mange frukttrær der, men hun har funnet et som er fullt av liv.

Joh. 1: 4: *I ham var liv, og livet var menneskenes lys.* Det er underlig å lese om en blind mann som Jesus helbreder, han ser mennesker gå omkring som trær. Mark. 8: 22-24: *De kommer så til Betsaida. Og de fører til ham en blind mann og ber ham røre ved ham. Han tok da den blinde mannen ved hånden og førte ham utenfor landsbyen. Han spyttet i øynene hans og la hendene på ham. Så spurte han ham: Ser du noe? Han så opp og sa: Jeg ser mennesker, for jeg ser noe likesom trær gå omkring.*

Hans skygge

Salme 91: 1-6: *Den som sitter i Den Høyes-tes ly, som bor i Den Allmektiges skygge, han sier til Herren: Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til! For han frir deg fra fuglefangereens snare, fra*

ødeleggelsens pest. Med sine vingefjær dekker han deg, og under hans vinger finner du ly. Hans trofasthet er skjold og vern. Du skal ikke frykte for nattens redsler, for pil som flyr om dagen, for pest som går fram i mørket, for sott som ødelegger ved middags-tid.

Å, det er herlig for en synder å sitte i denne skygge! Rut 2: 12: *Må Herren gjengjelde deg hva du har gjort! Gid du må få full lønn av Herren, Israels Gud, når du nå er kommet for å søke ly under hans vinger. Slik lød det på Boas åker til Rut. Es. 25: 4: For du har vært et vern for den hjelpeløse, et vern for den fattige i hans trengsel, et ly mot regnskyll, en skygge mot hete. Når voldsmenn fnyser, er det som regnskyll mot en vegg.*

Den grunn hvorpå jeg bygger, er Kristus og hans død.

I Kristi korsens skygger forsvinner all min nød.

Der har jeg funnet livet, selv er jeg intet verd.

Hva Jesus meg har givet, gjør meg for Gud så kjær.

Men du som leser eller hører om denne brudens lykke, er du selv en lykkelig brud? Sitter du selv under Jesu nådes skygge og nyter saligheten i hans samfunn? Kast ikke

disse spørsmål bort til andre, men prøv deg selv om du er i troen. Og har du dette tilfluktsted som Peter sier: *Og det er ikke frelse i noen annen. For det finnes ikke noe annet navn under himmelen gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved.* Nei, men i dette navnet er frelse for alle.

Ganen

Job. 12: 11: *Mon ikke øret prøver ord, lik som ganen smaker mat.* Vi skal prøve det som blir sagt på Guds ord. Salme 119: 103: *Hvor dine ord er søte for min gane, de er bedre enn honning for min munn!*

Nådestolen er Jesus

2. Mos. 25: 21-22a: *Så skal du sette nådestolen oppå arken. Og i arken skal du legge vitnesbyrdet som jeg vil gi deg. Og jeg vil komme sammen med deg der.* Ja, tenk det er bare der Gud vil møte oss, ved denne nådestol som Paulus skriver om i Rom. 3: 21-25: *Men nå er Guds rettferdighet, som loven og profetene vitner om, blitt åpenbart uten loven, det er Guds rettferdighet ved tro på Jesus Kristus, til alle og over alle som tror. - For det er ingen forskjell, alle har syndet og står uten ære for Gud. Og de blir rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus. Ham stilte Gud til skue i hans blod som en nådestol ved troen, for å vise sin rettferdighet, fordi han i sin langmodighet hadde båret over med de synder som før var gjort.*

Her er vi alle med: Abraham, Isak, Jakob, skjøgen Rahab og så videre. Alle er vi like, vi har syndet, og vi blir rettferdiggjort i Jesus.

De som levde i den gamle pakt så framover til ham som skulle komme. Vi som lever i dag kan da med frimodighet se hen til ham som ble gjort til synd for oss. Ja, det står virkelig det: *Han som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli Guds rettferdighet.* 2. Kor. 5: 21.

Det kan jeg trøstig sige, det tror jeg fast og vet. At Gud i himmelrike er ikke mere vred. Hans kjærlighet meg følger hvor jeg går ut og inn. Og demper alle bølger som bruser mot mitt sinn.

Min Jesus er min ære, han gjør meg ren og fin. Men ville han ei være den milde Frelser min. Da torde jeg og kunne for himlen ei bestå. Jeg sank med ett til grunne i vredens dype å.

Han, han har helt utslettet alt som imot meg stod. Min syndeskyld avtvettet med sitt uskyldig blod. Til ham i troen kommer et trøstig mot jeg får. Og frykter ei for dommen som over synden går.

Under hans skygge er du trygg, du skal ikke frykte for dommen, for den har Jesus tatt på seg.

*Takk, Jesus, ja, takk for ditt levande ord
Som seier at alt no er vel!*

*Di soning er godkjend, og livsvona gror,
for kjøpt er kvar menneskesjel.*

Så tak oss då, Jesus, og før du oss fram,
di frelsarhand leia oss må!
Du søkje og sanke og frelse dei lam som
enno i villmarka gå!

Eingong når du kjem og vil henta di brud
frå jordelivs framande land,
då skal ho ikledast det snøkvite skrud
med krona og palma i hånd.

Me nærmar oss målet for kvar ein minut,
for tida ho renner så fort.
Vårt sigrande merke me lyfter til slutt,
ja, då er me heime, - kor stort!

Ved blodet får syndaren tilgjenge fritt,
høyr, hyrdingen kallar på deg!
Å, no må du vita at valet er ditt: følg
med på den levande veg!

Sjå, Jesus er einaste vegen som går til
nye Jerusalems stad!
Så skund deg på vegen, snart kvila du
får og syngja i himmelen glad!

Sangboken nr 893

Sang gjenn

av Inger Lise Mangelrød

Gled deg, du jord, la mørket fly
For lyset blant oss bor!
O, hvilket dyp av kjærlighet,
Gud vender all vår sorg til fred
Han vender sorg til fred,
Han vender sorg til fred.
All verden pris hans kjærlighet!

Gled deg, du jord, ditt lovsangskor
Skal hylle Kongen stor.
La mark og skog og berg og dal
Og alt det skapte uten tall
Istemme lovsangskor,
Istemme lovsangskor;
Istem, du jord, ditt lovsangskor.

Gled deg, du jord, han kommen er!
Lukk opp for ham din favn.
Gi rom i hvert et hjerte her,
Forkynn hans ære fjernt og nær,
Lovsyng hans store navn,
Lovsyng hans store navn
Lovsyng hans ære fjernt og nær.

Isaac Watts, Sangboken nr 74

om tidene...

Tyske lutherske kristne hadde etter reformasjonen sunget i menigheten på sitt eget morsmål. Luther la stor vekt på forsamlingssangen, og han diktet nye sanger til bruk i menighetene.

I den engelske kirken derimot, ble bare Salmene i Bibelen sunget på denne tiden. Det var ofte lite liv i sangen, og melodiene var tunge å synge. Den engelske presten Isaac Watts ble den som reformerte forsamlingssangen i England slik Luther gjorde i Tyskland. Han skrev over 600 sanger og salmer, og viste allerede som liten gutt at han hadde en spesiell diktergave. Han var

født inn i en dissenterfamilie. Foreldrene var protestantiske kristne som sto utenfor den anglikanske kirke. Da Isaac ble født i 1674 som den eldste i en søskenflokk på ni, satt faren i fengsel for sin tros skyld. Det er fortalt at moren satt med nyfødte Isaac på fanget på en stein utenfor fengselet hvor faren var. Som voksen var Isaac Watts pastor i en uavhengig forsamling, men svak helse gjorde at han ikke kunne virke fullt ut i gjerningen sin. Han giftet seg aldri, og de 36 siste årene av sitt liv bodde han hos velstående venner i forsamlingen på et gods utenfor London. Her var det han skrev sangene sine. I tillegg til å skrive nye sanger, gjorde han Salmene i Bibelen lettere å synge for menigheten. Han la vekt på å omskrive dem i lys av det nye testamentet.

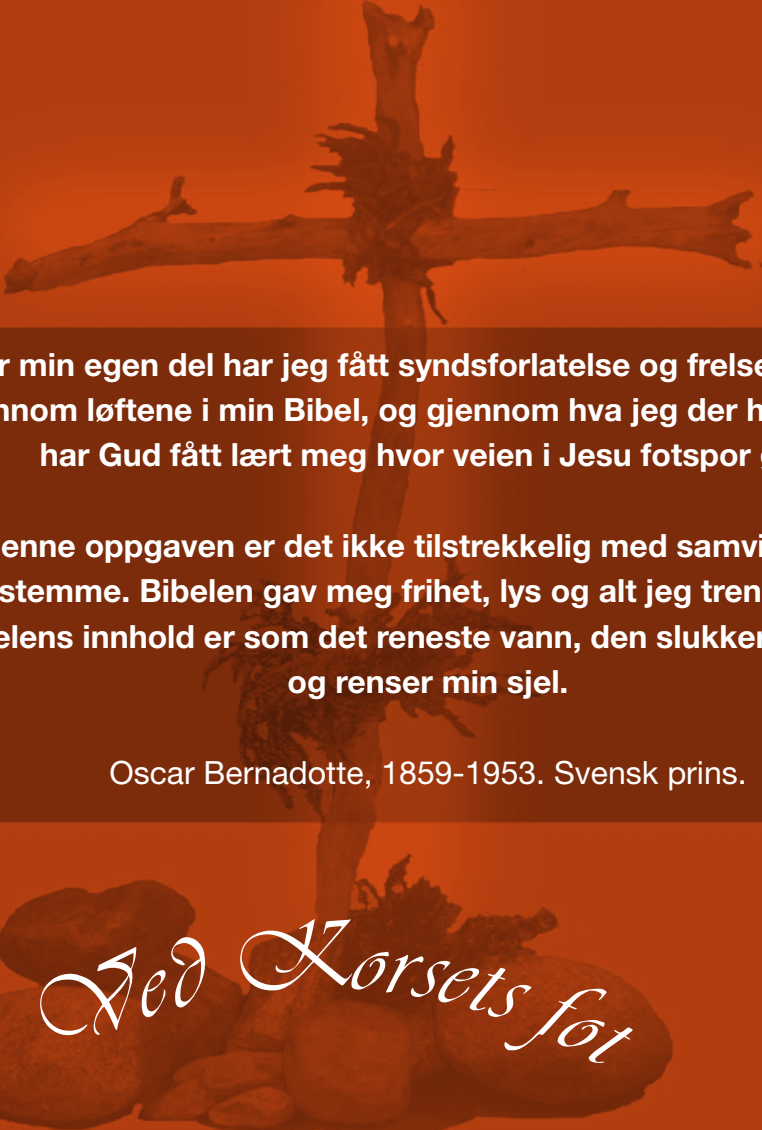
Gled deg du jord er skrevet i året 1719 over Salme 98, og var egentlig ikke tenkt som noen spesiell julesang. Til tone fra Händels Messias er den blitt en perle av en sang som bringer julegleden rett inn i hjertet. Watts ville gjennom denne teksten også rette de troendes blikk i forventning mot Jesu gjenkomst. Nettopp nå i en travel juletid er det tid for å ta til seg ordene fra sangen: - *gi rom i hvert et hjerte her, forkynn hans ære fjernt og nær* -

Isaac Watts døde i 1749. Leveårene sine hadde han brukt til å la evangelietonene få en mer rik og levende klang blant kristenfolket. Han hadde fått se inn i dypet av Guds nåde. Derfor kunne han beskrive drivkraften i sitt liv på denne måten:

"Guds forunderlige kjærlighet gjør krav på min sjel, mitt liv, mitt alt."

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

For min egen del har jeg fått syndsforlatelse og frelsesvisshet
gjennom løftene i min Bibel, og gjennom hva jeg der har funnet,
har Gud fått lært meg hvor veien i Jesu fotspor går.

Til denne oppgaven er det ikke tilstrekkelig med samvittighetens
stemme. Bibelen gav meg frihet, lys og alt jeg trenger til.
Bibelens innhold er som det reneste vann, den slukker min tørst
og renser min sjel.

Oscar Bernadotte, 1859-1953. Svensk prins.

Ned Korsets fot